

בענין:

רדיו צפון החזקות בע"מ ח.פ. 512107186
ע"י ב"כ עוה"ד שי רובינשטיין
מרחה ז'ברטינסקי 9 בני ברק 5126417
טלפון: 03-6092080 פקס: 03-6092090

התובעת

נגד

טטיאנה (טלי) ליבמן ת.ז. 17275207
ע"י ב"כ א. שילה ושות', עורכי דין
משד' המגינים 35, ת.ד. 33691 חיפה 31336
טלפון: 04-8535656 פקס: 04-8534545

הנתבעת

כתב הגנה

בפנינו תביעה יוצאת דופן, בכך שהיא הוגשה על ידי גוף תקשורת
ישראלי נגד עיתונאית ישראלית, במטרה להשתיק אותה ולמנוע
ממנה להביע דעה ביקורתית לגיטימית על עיריית חיפה, וזאת בניגוד
למושכלות יסוד של חופש הביטוי ותפקידה של עיתונות חופשית.

1. הנתבעת תהיה מיוצגת בתביעה זו ע"י באי כחה הנ"ל וכתובתה לצורך מסירת כתבי בי-דין תהיה אצל באי כחה לעיל.

טענות מקדמיות

2. כל טענה ו/או עובדה הנטענת בכתב הגנה זה נטענת באופן מצטבר, משלים או חילופי לכל טענה ו/או עובדה אחרת הנכללת בו, בין אם נאמר הדבר במפורש ובין אם לאו.
3. אין בהעלאת טענה ו/או באיזכור עובדה בכתב הגנה זה כדי להעביר את נטל ההוכחה מהתובעת, מקום שנטל זה היה מוטל עליה.
4. כל טענה ו/או עובדה המופיעה בכתב התביעה שאין הנתבעת מודה בהן במפורש, מוכחות בזה.
5. התביעה היא קנטרנית וטורדנית, שכל מטרתה היא "סתימת פה" ונסיון הפחדה של הנתבעת, ויש בה משום שימוש לרעה בהליכי משפט.
6. התובעת באה לבית המשפט בידיים לא נקיות – התביעה מתבססת על עובדות שביצעה התובעת שיש בהן הפרת חוק והפרת רשיון השידור שניתן לה. על כן, בנסיבות העובדתיות כפי שהתרחשו בפועל, חל הכלל הידוע ש"מעילה בת עוולה לא תצמח זכות תביעה" (Ex turpi causa non oritur actio) ועל כן דין התביעה להידחות ללא כל סעד לזכות התובעת. העובדות המבהירות טענה זו יפורטו להלן בהרחבת נימוקי ההגנה.

ההגנות העומדות לזכות הנתבעת – בקליפת אגוז

7. עניינה של התביעה שבנדון ב"פוסט" שפרסמה הנתבעת בפרופיל הפייסבוק הפרטי שלה, המשקף את דעתה וביקורתה כלפי עיריית חיפה, ובפרט לגבי שידור לגבי עיריית חיפה שעשתה התובעת ביום 14/05/20 במדרכה וברחבה של בית הקרנות ברחוב הרצל בחיפה, שלא ניתן להגדירו אלא כהתחנפות, תעמולה ושיווק של עיריית חיפה ושל ראש עיריית חיפה, עינת רותם קליש. ה"פוסט" שפרסמה הנתבעת ייקרא להלן למען הנוחות: "הפרסום".
8. יוטעם, כי בעוד שהנתבעת עובדת מזה שנים רבות כעיתונאית בגופי תקשורת שונים, היא משתמשת בפרופיל הפייסבוק הפרטי שלה כמקום לפרסם את דעותיה האישיות בסגנון ובשפה שלה, להבדיל מפרסום כתבות בעיתונים וברדיו, על כל המגבלות שחלות עליהן. הפרדה זו בין פרסום כתבות וידיעות בכלי התקשורת המסורתיים ובין פרסום דעות ברשתות החברתיות מקובלת ונעשית כדבר שבשגרה על ידי עיתונאים בכירים בארץ ובעולם.
9. כפי שיפורט להלן בכתב ההגנה, לא רק שהפרסום אינו מהווה לשון הרע, אלא שכל חלקו העובדתי של הפרסום שעשתה הנתבעת הוא אמת והיה עניין ממשי לפרסמו, ואילו חלקו הנוסף של הפרסום הוא כאמור דעתה האישית של הנתבעת על החנופה התמוהה והבלתי רגילה של התובעת כלפי ראש עיריית חיפה בשידור; על היחסים בין התובעת ועיריית חיפה (והעומדת בראשה); ועל העובדה שעיריית חיפה הזמינה ו/או הרשתה לתובעת לבצע את השידור לגבי עיריית חיפה, בתוך העיר חיפה ועבור תושבי העיר חיפה, על אף העובדה שעל פי תנאי הזיכיון של התובעת, רשאית התובעת להפעיל רק שידורי רדיו אזורי באזור הגליל והגולן ואין לתובעת רשות להתחרות ברדיו חיפה.
10. ודוק – הנתבעת נוהגת לפרסם את דעתה הביקורתית על ראש עיריית חיפה ועל עיריית חיפה עצמה בפרופיל הפייסבוק שלה באופן תדיר, ורואה חשיבות ציבורית רבה בביקורת מסוג זה לנוכח תפקידה הציבורי של ראש העיר. כך, התובעת לא היתה במוקד הביקורת של הנתבעת, אלא התנהלותה של ראש עיריית חיפה, אשר החליטה לשתף פעולה עם תחנת רדיו מאזור הצפון בתקופה שבה עיריית חיפה (בהנחיית ראש העיר) החרימה כמעט לחלוטין את גופי התקשורת המקומיים בחיפה. עובדה זו, בצירוף לסיקור הכלל כחיובי וחפני (ובשפת העם – "לקנני") של התובעת כלפי ראש העיר בשידור, הם שהביאו את הנתבעת לפרסם את דעתה כאמור.
11. לכן יש חומרה יתרה בכך שהתובעת שהיא גוף תקשורת מבוסס בישראל, הגישה תביעה שמהותה נועדה להשתיק את הנתבעת ולמנוע ממנה לפרסם ביקורת על ראש עיריית חיפה. עובדה זו מחזקת את טענת הנתבעת כפי שתפורט בהמשך כתב ההגנה, שתביעה זו היא חלק מעסקת "יתן וקח" בין התובעת ובין עיריית חיפה, וכי למעשה מי שעומד מאחורי התביעה או שהוא הנהנה העיקרי מהתביעה, זו עיריית חיפה והעומדת בראש.
12. הנתבעת תטען כי עומדות לה הגנת תום הלב, ההגנות על הזכות לפרסם דעה והגנת אמת דיברתי, וזאת מבלי לגרוע מהעובדה שהפרסום כאמור, בלאו הכי, לא מהווה לשון הרע.

13. יחד עם זאת, בטרם תתייחס הנתבעת לפרסום עצמו, היא תטען כי התביעה כולה מבוססת על הפרת חוק והפרת הזיכיון שניתן לתובעת לשדר שידורי רדיו, ועל פי עקרון "מעילה בת עוולה לא תצמח זכות תביעה", די בכך כדי להביא לדחיית התביעה על הסף.

טענת סף – סילוק על הסף של התביעה מחמת הפרת האיסור המוטל על התובעת

לשדר בחיפה

14. כאמור, הנתבעת טענה כי דין התביעה להיות מסולקת על הסף, שכן התביעה מבוססת כל כולה על הפרה בוטה של חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, תש"ן-1990 (להלן "חוק הרשות") שביצעה התובעת, בעת ששידרה בחיפה ולחיפאים שידורים שאסור לה לשדר בהתאם לחוק הרשות ועל פי תנאי הזיכיון שניתן לה.

15. התובעת מורשית להפעיל רק שידורי רדיו אזורי באזור הגליל והגולן של ישראל, בהתאם לזיכיון לאזור מספר 1 – הגליל והגולן (להלן "הזיכיון") שהוענק לה על פי חוק הרשות.
נספח 1 – חלקים רלוונטיים מהזיכיון כפי שהוא מפורסם באינטרנט.

16. הזיכיון הוא מסמך מהותי שעל התובעת היה לצרף לכתב התביעה בהתאם להוראות תקנה 85 של התקסד"א, אולם היא לא צירפה לכתב הטענות המתוקן שלה ולא גילתה מסמך זה.

17. חשיבותו של הזיכיון כמסמך מהותי מתעצמת גם מההוראה של סעיף 77 של תנאי הזיכיון המחייב את התובעת לאפשר לציבור עיון בעותק הנכון והעדכני של מסמכי הזיכיון, לרבות כל הנחייה והוראה שניתנו לו בידי המועצה או המנהל כאמור בסעיף 64.1 של הזיכיון. הנתבעת דרשה מהתובעת לאפשר לה עיון במסמכי הזיכיון, וזאת לשם הערכות להגשת כתב ההגנה, אולם התובעת מילאה פיה מים ולא מאפשרת את העיון.

נספח 2 – פניית ב"כ הנתבעת אל ב"כ התובעת לפי סעיף 77 של תנאי הזיכיון.

18. תנאי הזיכיון, כפי שפורסמו באינטרנט, אוסרים על התובעת לשדר מחוץ לאזור הזיכיון ו/או לשדר תכנים המיועדים לתושבי יישובים שמחוץ לאזור הזיכיון. לית מאן דפליג כי חיפה נמצאת מחוץ לאזור הזיכיון של אזור 1 וחל איסור על התובעת לשדר תכנים המיועדים במיוחד לתושבי חיפה. איסור זה נובע מתנאי הזיכיון ומהוראות סעיפים 74 ו-75 של חוק הרשות.

19. על פי מידע שהגיע למשרד ב"כ הנתבעת, בנוסף לשידור שבוצע ב-14.5.2020, התובעת מפעילה מתקן שידור באתר שאינו מקיים את תנאי הזיכיון. חזקה שעובדה זו, המהווה הפרת התנאים המגבילים את מקומם של מתקני השידור של התובעת, קשורה במישרין לנסיבותיה של התובעת לחזור לאזור השידור של הכרמל וחיפה ולהתחרות בבעל הזיכיון לשידורי רדיו בכרמל ובחיפה, שהוא "רדיו חיפה". עוד בענין זה, יצויין כי למיטב ידיעת ב"כ הנתבעת, פרשת השידור ממתקן שידור אסור ידועה לרשות השנייה, אשר חוקרת את העובדות בעניין.

20. כפי שיתואר בהרחבה להלן בכתב ההגנה, נראה כי בין התובעת ובין ראש עיריית חיפה, התקיים לכאורה קשר פסול של "תן וקח" שבמסגרתו הצדדים קשרו יחדיו קשר לסייע לאינטרסים אחד של השני, תוך הפרת הוראות החקיקה הרלוונטית החלה עליהם, באופן העולה כדי עבירות קשירת קשר לביצוע פשע או עוון, מתן שוחד ולקייחת שוחד.

21. מחד – התובעת, אשר רצתה להגדיל את השפעתה בחיפה ואת הכנסותיה מפרסומות לתושבי חיפה תוך דחיקת רגליו של רדיו חיפה, הסכימה לרצות את ראש עיריית חיפה ולהלל אותה באמצעי התקשורת של התובעת כדי שעיריית חיפה תעביר תקציבי פרסום לתובעת. מאידך – ראש עיריית חיפה שיש לה טינה לכל כלי התקשורת המקומיים על רקע הביקורת שהם משמיעים כלפיה כמתבקש מחובתם הציבורית, רצתה לקבל תקשורת אוהדת שתקדם את האינטרסים שלה, והסכימה לאפשר לתובעת לשדר בחיפה בניגוד לחוק הרשות ולזיכיון. כמו כן היא הסכימה לסטות מהנחיה שנתנה לעובדי העירייה לא להתראיין בכלי התקשורת ומההנחיה לדוברות העירייה לא לשתף פעולה עם גופי התקשורת, ונתנה להם אישור חריג להתראיין אצל התובעת ולשתף עמה פעולה..
22. על כן, כחלק מיחסי ה"תן וקח" בין התובעת וראש עיריית חיפה, בתאריך 14.5.2020 נתנה ראש עיריית חיפה לתובעת רשות להקים עמדת שידור באזור ציבורי, ללא מכרז, ללא היתר כדין ותוך הפרת חוק הרשות ותנאי הזיכיון, והכל בתנאי שהתובעת תקיים יום שידורים שנועד לפאר ולרומם את ראש עיריית חיפה.
23. הפרסום מושא התביעה שבנדון נוגע לדעה שפרסמה הנתבעת על השידור שקיימה התובעת ביום 14.5.20, ומכאן כי דין התביעה להידחות על הסף לנוכח הכלל לפיו מעילה בת עוולה לא תצמח זכות תביעה, שכן אף אם הייתה קמה לתובעת עילת תביעה כנגד הנתבעת בעניין הדעה שפרסמה על השידור (והדבר מוכחש), הרי שהשידור עצמו של התובעת, שהוא הבסיס לתביעה, נעשה שלא כדין.
24. יצויין למען השוואה, כי יחסי "תן וקח" בין בעל סמכות שלטונית-רגולטורית מחד ובין בעלי השליטה בכלי תקשורת מאידך, היוו את התשתית העובדתית להגשת כתב אישום בבית המשפט המחוזי בירושלים בתפ (י-ס) 67104-01-20 נגד מספר נאשמים ובהם בני הזוג אלוביץ' וראש הממשלה מר בנימין נתניהו בפרשה המכונה "פרשת 4000".
25. עוד יצוין כי לנוכח הפרת החוק הבוטה מצד התובעת ולנוכח הפרת תנאי הזיכיון, פנתה הנתבעת ביחד עם עמותת "שומרי הסף התנועה להגנת ערכי שלטון החוק ע"ר" אל מנהל הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו ולמועצת הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו, בתלונה מיום 27.7.2020 בדרישה לנקוט הליכים כנגד התובעת, לקנוס אותה ולבטל את הזיכיון שניתן לה לשידורי רדיו.

נספח 3 – מכתב התלונה שנשלח אל מנהל הרשות השנייה ולמועצת הרשות השנייה, מיום 27.7.2020.

העובדות הרלוונטיות למחלוקת בין הצדדים

26. בכתב התביעה טוענת התובעת שהיא ביצעה בתאריך 14.5.2020 פעולות שידור ברחוב הרצל בעיר חיפה.
27. השידורים התרחשו בפועל במדרכה וברחבה של בית הקרנות ברחוב הרצל שהוא מקום מרכזי בחיפה, המצוי במרחק קצר יחסית מבנייני עיריית חיפה. כאמור, מקום השידורים בחיפה מצוי מחוץ לגבולות אזור הזיכיון של התובעת.
28. עוד טוענת התובעת בכתב התביעה כי תכני השידור שהיא שידרה ביום השידורים הני"ל, כמו גם תכנים נוספים שהיא משדרת באופן תדיר, מיועדים במישרין לתושבי חיפה. אולם, תושבים אלה אינם תושבי אזור הזיכיון שניתן לה.

29. ברקע הדברים עומדת העובדה התמוהה, שעל פי מקורותיה העיתונאיים של הנתבעת, עיריית חיפה תחת הנהגתה של ראש העיריה המכהנת עינת קליש רותם, ביצעה בתאריכים הרלוונטיים לתביעה פעולות פרסום שלה ו/או של העירייה, רק או בעיקר, בתחנת הרדיו של התובעת. באותו זמן לא פירסמה עיריית חיפה כלל (או כמעט בכלל) בתחנת הרדיו המקומית של רדיו חיפה דבר. סוגיית הפרסומים של עיריית חיפה בתחנות הרדיו קשורה ליחסי עוינות אישיים בין ראש העירייה ובין רדיו חיפה, על רקע פוליטי.
30. בנוסף, בכתב התביעה טוענת התובעת שתחנת "רדיו חיפה" היא "מתחרה" שלה, וזאת בעוד שלפי חוק הרשות אסור שתהיה תחרות ביניהן, שכן כל רדיו אזורי פועל וחייב לפעול רק באזור שהוגדר לו, ללא תחרות בין גופי שידור אזוריים. טענה זו חושפת את האמת המקוממת שמאחורי השידורים של התובעת בחיפה (והשידורים בעלי התכנים החיפאיים), שהיוו ניסיון פסול ואסור של התובעת ושל עיריית חיפה, לפגוע בזיכיון של רדיו חיפה.
31. פעולות השידור של התובעת כפי שמתוארות בכתב התביעה מהוות שידור אסור מחוץ לגבולות אזור השידור שהוגדרו לתובעת בזיכיון, תוך הפרת חוק הרשות, וכתב התביעה מהווה הודאה של התובעת בכך שהיא הפרה במועדים הנזכרים בתביעה את תנאי הזיכיון ואת הוראות סעיפים 74 ו-75 של **חוק הרשות**.
32. הנתבעת, שהיא עיתונאית עצמאית מוערכת ורבת ניסיון, פרסמה "פוסט" בחשבון הפייסבוק הפרטי שלה בתאריך 14.5.2020, בו הביעה בסגנונה הסאטירי את דעתה על הארוע החמור שבו נתנו עיריית חיפה וראש עיריית חיפה, רשות לתובעת, להקים ברחוב הרצל בחיפה ברחבת "בית הקרנות", עמדת שידור רדיו שנראה היה שהיא נועדה לשרת את האינטרסים של ראש עיריית חיפה.
33. יובהר, כי הנתבעת היא אמנם עיתונאית חיפאית מוכרת ומכובדת, אבל היא משתמשת בחשבון הפייסבוק הפרטי שלה כדי לכתוב את דעותיה האישיות כאדם פרטי, ללא מטרות רווח ומבלי שהיא מפיקה מכך רווחים כלשהם. כך, הפרסום שביצעה בדף הפייסבוק שלה היה דעה אישית על השידור האמור של התובעת ושל עיריית חיפה. כך גם הביטויים שהנתבעת השתמשה בהם בפרסום הם לא ביטויים אשר נפוצים בהכרח בתחום העיתונאות הקלאסית, אבל הם בהחלט נפוצים ברשתות החברתיות.
34. כפי שעולה מהתביעה, בעמדת השידור אשר הופעלה על ידי התובעת ברחוב הרצל בחיפה, בניגוד לתנאי הזיכיון, בעזרת מתקני שידור ייחודיים, קיימה התובעת יום שידורים המכוון בעיקר לתושבי חיפה, ובמהלכו היללה התובעת ופיארה בגוזמה רבה (בלשון המעטה) את פועלה של ראש עיריית חיפה בתקופת משבר הקורונה. ראוי לציין כי רוב המרואיינים ביום השידורים היו עובדי עיריית חיפה שהשתתפותם בראיונות אושרה מראש על ידי ראש עיריית חיפה או עושי דברה.
35. לעמדתה של הנתבעת, יום השידורים שקיימה התובעת בחיפה היה בראש ובראשונה ארוע שיווקי למען התובעת ושידור תעמולה וכתבות שיווקיות למען עיריית חיפה וראש העירייה, בתחפושת של "כתבות עיתונאיות". בנסיבות אלה, ראתה הנתבעת לנכון לכתוב את דעתה על הארוע בחשבון הפייסבוק שלה ולבקר אותו בסגנונה הסאטירי.
36. ויודגש, לא כל גוף תקשורת זוכה לחיבוק אוהב של עיריית חיפה ולהעמדת משאבים ציבוריים לצורך קיום ארוע עיתונאי ו/או שידורים, אלא רק מי שמקבל אישור מיוחד

מראש העירייה. ודוק - ללא רשיון מאת ראש עיריית חיפה להקמת תחנת השידור ברחוב הרצל בחיפה, לא יכולה היתה התובעת לקיים את יום השידורים הנ"ל, שלא היה אלא מבצע שיווקי להאדרת שמה של ראש העירייה, ולהגדלת כמות המאזינים של התובעת באזור שידור שבו אסור לתובעת לשדר כלל. העובדה כי ראש העיריה סטתה מההנחייה שלה האוסרת על עובדי העירייה להתראין בגופי התקשורת והאיסור על הדוברות לשתף פעולה עם גופי התקשורת המקומיים, אך נתנה אישור חריג להתראין ולשתף פעולה עם התובעת, יש בה לבסס את הטענה להתקיימותה של מערכת יחסים של "תן וקח" בין התובעת לבין ראש עיריית חיפה כפי שנטען בפוסט.

37. זאת ועוד, שידורי התובעת בחיפה ביום 14.5.2020 היו שידורי חנופה מהסוג הבוטה ביותר, שחלק ניכר מהם הוא מהלך שיווקי המבוסס על התחנפות והתבטלות בפני ראש עיריית חיפה, ולא ניתן לפרש אותם אחרת מאשר יחסי "תן וקח" הכוללים מאפיינים פליליים.

38. בפרסום הדעה שלה על הארוע השיווקי הנ"ל, הנתבעת נתנה את דעתה הביקורתית על היחסים בין התובעת ועיריית חיפה ותיארה בשפתה הציורית את תחושת הקבס שגרמו לה מילות החנופה של השדרנית לראש עיריית חיפה. הסיקור העובדתי של הנתבעת על הארוע היה אמת לאמיתה, בשפה שאין בה כינויי גנאי כלפי מאן דהוא. לצד זאת, דעותיה של הנתבעת על האירוע ועל הקשרים בין התובעת ועיריית חיפה, לא רק שאינם לשון הרע, אלא שבלאו הכי הם חוסים תחת הגנת תום הלב.

חופש הביטוי וההגנות על פי פרק ג' של חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965

39. הלכה ידועה היא כי פרשנותה של עוולת "לשון הרע" תיעשה בשים לב לכך שלא יהיה זה נכון לפגוע בזכות היסוד לחופש הביטוי, ותוך הכרה שלפיה פרשנות מרחיבה יתר על המידה של הגדרת "לשון הרע" עלולה לפגוע בחופש הביטוי במידה בלתי רצויה. כך נקבע גם בבג"ץ 14/86 לאור נ' המועצה לביקורת סרטים ומחזות, פ"ד מא (1), 421 (1987) כי סף הסיבולת של חברה דמוקרטית כלפי ביטויים חריגים צריך להיות גבוה, שכן גם ביטויים פוגעניים זכאים להגנה. לפיכך הנתבעת טען כי יש לפרש את המונח "לשון הרע" בצורה מצומצמת כך שחופש הביטוי לא ייפגע.

40. מאחר שעסקינן בפרסום שניתן לכנותו כ"דעה פרטית" או "טור דעה", ולא בדיווח חדשותי טכני, מן הראוי להבחין בין סוגי הפרסומים. בענין ההבחנה בין פרסום עובדה לבין פרסום דעה, ראו האמור בספרו של אורי שנהר בספרו "דיני לשון הרע" (1997):

"פרסום עובדה הוא פרסום האמור לשקף את המציאות האובייקטיבית. פרסום של דעה, לעומת זאת, משקף הליך מחשבתי סובייקטיבי. דעה יכולה להתייחס לעניינים שב"טעם ובריח", אשר אינם יכולים להיות מסווגים כאמת או שקר, כמו דעה על רמתה של מוזיקה, יצירה ספרותית או מדיניות ידועה. עם זאת, הבעת דעה איננה מוגבלת למתן ביטוי ערכי לעניינים מסוימים (כמו טוב, רע, יפה, מכוער וכדו'), והיא יכולה גם לתאר מצב עובדתי אובייקטיבי ובלבד שתנוסח כדעה. ... בית-המשפט יקבע כי פרסום הוא בגדר הבעת דעה אם זהו מובנו הטבעי והרגיל של הפרסום, כפי שאדם רגיל היה מבין אותו, או במילים אחרות: פרסום יוגדר כהבעת דעה, אם יהיה כזה שהאדם הסביר יבין את האמור בו כדעתו של הכותב ולא כהצגת עובדות מצידו" (ע' 309-310)

41. אמנם גם להבעת דעה יש מגבלות מסויימות, אולם לא יכול להיות ספק שהנתבעת ביססה את דעתה על עובדות שהיו אמת בשעת כתיבתן. וראה גם את האמור בפסרו הנ"ל של המלומד א. שנהר:

"הגנות הבעת הדעה אינן מותנות בכך שתוכן הפרסום המשמיץ היה אמת, והן אף אינן מותנות בכך שבפרסום היה "עניין ציבורי". תנאים אלה, המאפיינים את הגנת אמת הפרסום שבסעיף 14 לחוק, הומרו בתנאים אחרים. כמעין תחליף לדרישה שהפרסום יהיה אמת קיימת דרישה שהפרסום יובן כדעה גרידא, וכי יסתמך במקרים המתאימים על עובדות אמת;" (א' שנהר, ספרו הנ"ל, בע' 308)

"מבחינה פרשנית, המשקל של חופש הביטוי מתחזק כאשר עוסקים בביטוי כגון: ביקורת, סאטירה, פרודיה, טור דעות, שמטרתו בעיקר לעורר ויכוח ציבורי, אך הוא חף מיומרה להציג אמת עובדתית {ע"א 4534/02 רשת שוקן בעמ ואח' נ' אילון (לוני) הרציקוביץ', פ"ד נח(3), 558 (2004)}".

42. בע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ, אמנון רבי, שאול ביבי ואח.נ. אילון (לוני) הרציקוביץ', נפסק כי מבחינה פרשנית, המשקל של חופש הביטוי מתחזק כאשר עסקין בביטוי כגון ביקורת, סאטירה, פרודיה או טור דעה, שמטרתו בעיקר לעורר ויכוח ציבורי, אך הוא חף מיומרה להציג אמת עובדתית. כאשר מדובר בהבעת דעה מסוג זה, הגבלת חופש הביטוי פוגעת בצורה קשה בקיומו של "שוק רעיונות" חופשי, בצורך להגשמה עצמית ובלב ליבו של השיח הדמוקרטי.

סאטירה, לשם הדוגמא, בהיותה צורת ביטוי בוטה ועוקצנית, נועדה לעורר פרובוקציה, להתריס ולעיתים אף להתסיס על-מנת ליצור דיון ציבורי. מטבע הדברים, סאטירה נוקטת לשון הגזמה, ונעזרת באמצעים אמנותיים כגון משל, אליגוריה ומטאפורות בוטות. כלומר, סאטירה, בהיותה צורת ביטוי בוטה, עוקצנית ומעוררת פרובוקציה, מתאפיינת לרוב בלשון מוגזמת ובמטאפורות המעוותות את המציאות עד כדי גיחוך (ראה פסק הדין ת"א 62430/07 אברהם בלילוס ואח' נ' מוטו מדיה בע"מ ואח').

43. בת"א (ת"א) 162928/02 ירון נירית נ' וואלה תקשורת בע"מ בית המשפט שגם כאשר נעשה שימוש בשפה בוטה ובביטויים גסים ופרובוקטיביים (שאין כאלה במקרה של תביעה זו), אין בכך כדי להוות לשון הרע, משום שישנה חשיבות מיוחדת לביקורת בנושאים ציבוריים.

44. ומן הכלל אל הפרט: הפרסום המיוחס לנתבעת לא כולל שקרים או הכפשות, אלא דעה סובייקטיבית המשקפת בשפה עכשווית את תחושות הנתבעת על הארוע המתואר שהיה ארוע שיווקי של חנופה קיצונית בלתי מקובלת של התובעת כלפי ראש עיריית חיפה, המעורר בשומע תחושות קבס קשות. הפרסום לא עוסק בתכונות של התובעת ולא נוגע לליבת כבודה של התובעת, אלא מדובר בדפוס שפה שמקובל בכתיבה סאטירית. יפים לכך דבריו של כב' השופט א. ריבלין ברע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר (פורסם בנבו, 12.11.2006):

"הגידוף של אתמול הוא שפת הרחוב של היום. סיווג הדיבור על-פי סגנונו עשוי ליחד את חופש הביטוי למיטיבי הדיבור ולצחי הלשון לבדם. חופש הביטוי צריך שיהיה שמור גם לעלגי הלשון, שהם תכופות גם קשיי היום.

שפתם אינה "בעלת ערך פחות" (פסק-דין Chaplinsky הנ"ל). כשם שחרות הביטוי היא עיוורת כלפי התוכן, כך אין היא נותנת דעתה לסגנון.

45. כלל ידוע הוא כי ההגנה על חופש הביטוי מקבלת חשיבות יתר דווקא שמדובר באישיות ציבורית וזאת על מנת לאפשר שיג ושיח ציבורי. לא יכול להיות ספק שתחנת רדיו היא אישיות ציבורית המעורבת בליבת העשייה התקשורתית בישראל. פרסום הנוגע לאישיות ציבורית ולטוהר המידות שלה אף אם הוא נעזר בביטויים קיצוניים (מה שלא התקיים במקרה דנא), אף מקבל הגנה שכן עיקר תכליתו של חופש הביטוי הוא להגן על אותם ביטויים שכן "דברי נועם הערבים לאוזן והקלים לעיכול, אינם זקוקים להגנה של חופש הביטוי" (ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' אילון לוני הרציקוביץ, נח (3) 558 (פורסם בנבו, 04.03.2004).

46. למרות העובדה שהדין הקיים עדיין לא הכיר את הזכות לחירות ביטוי כ-"זכות עלי", הנתבעת תטען כי דווקא בעולם האינטרנטי יש ליתן הגנה רחבה יותר לחופש הביטוי בעת ביצוע מלאכת האיזון והשקילה איזו זכות תגבר על רעותה. יפים לכך דבריה של כבי השופטת רגב זועבי בת"א (ביש"א) 53395-01-14 זאב הרטמן נ' רימה זלמן (פורסם בנבו, 01.07.2015), פסקה 11, 12:

"בעידן המודרני, חופש הביטוי מקבל הגנה רחבה יותר כשמדובר בחופש ביטוי באינטרנט, כבענייננו. רשת האינטרנט משמשת במה להתבטאויות חופשיות וספונטאניות, על כן, חופש הביטוי המותר הינו מעבר לגבולות המוכרים משכבר הימים. בכך, מאפשרת רשת האינטרנט התפתחות שיח מפורז לכל הגולשים, אשר יכולים להתבטא באופן עצמאי ולממש את זכותם לחופש הביטוי".... "כמו כן, בבחינת מידת הפגיעה של הביטוי הדיבתי, המשקל שיש לייחס לפרסום פוגעני באינטרנט אף הוא נמוך יותר ממשקלו של פרסום באמצעי תקשורת אחר"

47. השימוש במלים כמו "ליקוק" ו"להקיא" אינו לשון הרע ואינו פוגע. מדובר בשימוש יום יומי מטאפורי בשפה העברית והרבה עיתונאים ואנשי ציבור עושים בו שימוש, בהטיות שונות.

48. בבואו של בית המשפט לפרש ביטוי שהוא לכאורה פוגעני, הלכה פסוקה היא שמשמעות הביטוי אינה נגזרת אך ורק מפירושו המילולי או הבלשני המדויק של המילים שבהן נעשה שימוש. נסיבות חיצוניות הסובבות את הפרסום, ההקשר בו נאמרו הדברים – כל אלה יש בהם כדי ללמד מהו פירושו של הפרסום.

49. לכך הנתבעת תטען כי הפרסום בחשבון הפייסבוק של הנתבעת לא היה פוגע ו/או מסולף אלא היה דעה על עובדות אמיתיות, ששיקפה בזמן אמת את התחושות האמיתיות שעוררו בנתבעת דברי השדרנית של התובעת.

50. יובהר כי אפילו תאמר שיש בפרסום "גידוף" (דבר המוכחש) הרי לא כל גידוף ולא בכל הנסיבות יקים עילת תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע. יפים לכך דבריו של אורי שנהר בספרו "דיני לשון הרע" (1997), בעמ' 130:

"קללות וגידופים מהווים לצערנו חלק מהחיים החברתיים במדינה, ולפיכך קיים חשש שהכרה שיטתית גורפת בגידופים כב'לשון הרע' תביא להצפת בתי-המשפט בתביעות שזו עילתן. זאת ועוד: ככל שהשימוש

גידופים שכיח יותר, כך נעשית פגיעתם לקשה פחות, עד כי אמירת גידופים מסוימים בנסיבות מסוימות לא תגרום עוד לפגיעה ממשית".

51. לצד כלל האמור, הנתבעת תטען כי לאור נסיבות התנהגותה של התובעת, אשר הפרה את חוק הרשות ואת תנאי הזיכיון ונהגה ביחסי "תן וקח" פסולים ואסורים עם ראש העירייה, מן הדין לדחות את התביעה על הסף. אין זה נכון ואין זה ראוי להגביל את היקף חופש הביטוי אלא אף להרחיבו לאור נסיבות המקרה; ולדאוג לכך שהן משרתי הציבור והן הציבור בכללותו יהיו מודעים לעובדה שהתובעת ביצעה בצוותא חדא עם עיריית חיפה מעשים בניגוד לחוק, שהוראות הדין שוללות מכלי תקשורת את הזכות להפר את החוק ואת הזיכיון ואסור לכלי תקשורת לפעול בצורה עולה כדי מתן שוחד לאיש ציבור.
52. כפי שנטען, הנתבעת פרסמה טור דעה ולא כתבה עיתונאית. לתובעת, כגוף תקשורת ידוע ההבדל בין טור דעה לבין כתבה עיתונאית ובין סיקור עיתונאי, הן מההיבטים המקצועיים והן מההיבטים המשפטיים כפי שבאו לידי ביטוי בפסיקה.

ההגנות העומדות לנתבעת בנסיבות הענין

53. הנתבעת תטען כי הקורא הסביר לא ימצא במכלול הפרסום, כאילו יש בו הוצאת לשון הרע, אלא אמת בפרסום, דעה ודברי ביקורת כלפי התנהלות עיריית חיפה והתובעת.
54. בנוסף, הנתבעת תטען כי במעשיה של התובעת נפלו פגמים חמורים יותר מהעוולה (המוכחשת) שהתובעת מייחסת לנתבעת, שכן התובעת פעלה בזדון והפרה את חוק הרשות ואת תנאי הזיכיון.
55. יחד עם זאת ולמען הזהירות, תטען הנתבעת באופן כללי לגבי כל הפרסומים אשר היה ויכוחו על-ידי התובעת כי ניתן לייחס אותם לנתבעת, כלהלן:
1. 55. הפרסום התבצע בתום לב ומתוך שליחות ציבורית ובין היתר הסתמך על עובדות נכונות, העלאת שאלות לגיטימיות הקשורות עם מעשי התובעת והתנהלותה של עיריית חיפה. משום כך עומדת הן הגנת פרסום דעה בתום לב והן הגנת אמת הפרסום (ואמת לשעתה) ולתובעת אין להלין אלא על עצמה, בכך שבמעשיה ובפעולותיה גרמה לפרסומים שליליים אודותיה.
2. 55. בפרסום יש משום עניין ציבורי.
3. 55. התובעת, במעשיה ופעולותיה הבלתי חוקיים, בלתי מוסריים והמשוללים כל יסוד כאמור לעיל, היא זו שהגרמה ותרמה משמעותית לפרסום מושא התביעה.
4. 55. תוכן הפרסום מהווה הבעת דעה על התנהגות התובעת הכוללת, בין היתר, ביקורת והבעת דעה על פעולה בלתי חוקית ובלתי מוסרית שהתבצעה בפומבי.
5. 55. ניכר מלשון הפרסום כי לא הייתה בו כל כוונה לפגוע מעבר לסביר ואו לחרוג מתחום הסביר באותן נסיבות וכן ניכר כי הפרסום נועד לשקף ארוע שקרה באמת ואת תחושותיה הגופניות האישיות של הנתבעת.
56. למען הסדר הטוב והזהירות, תטען הנתבעת כי ככל שיוכח על-ידי התובעת כי פרסום זה או אחר בוצע על-ידיה, יעמדו לנתבעת גם ההגנות הבאות:

1. 56. הגנת תום הלב בגין חובה מוסרית או חברתית, הקבועה בסעיף 15(2) לחוק איסור לשון הרע.
2. 56. הגנת תום הלב בגין הגנה על עניין אישי, הקבועה בסעיף 15(3) לחוק איסור לשון הרע.
3. 56. הגנת תום הלב בגין התנהגות התובעת ומעמדו הקבוע בסעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע.
4. 56. הגנת תום הלב בגין פרסום דעה וביקורת על מעשה שבוצע בפומבי, הקבוע בסעיף 15(6) לחוק איסור לשון הרע.
57. למען משנה זהירות, הנתבעת תטען כי עומדות לה ההגנות וכן ההקלות המפורטות בסעיף 19 לחוק איסור לשון הרע.

התייחסות פרטנית לסעיפי כתב התביעה

58. סעיף 1. של כתב התביעה לא מוכחש, בכפוף להסתייגות שעל פי תנאי הזיכיון אסור לתובעת לשדר בחיפה ולתושבי חיפה.
59. סעיף 2. של כתב התביעה מוכחש בכל הנוגע לטענה ש"רדיו חיפה" הוא מתחרה של התובעת. ודוק – לתובעת אסור לבצע פעולות מתחרות ברדיו חיפה, שכן הדבר מהווה הפרה של תנאי הזיכיון המגבילים את שידוריה של התובעת. אשר למקצועה של התובעת, היא אכן עיתונאית ואשת תקשורת ותיקה, שסגנונה המושחז והסאטירי הפך לכרטיס הביקור שלה, אולם יובהר כי את הפרסום מושא התביעה היא פרסמה כאדם פרטי, בחשבון פייסבוק פרטי, ואין מדובר בפרסום עיתונאי ו/או חדשותי. סגנון הפרסום מוכר כסגנון כתיבה עכשווי לגיטימי.
60. סעיף 3. של כתב התביעה מוכחש. לנתבעת חשבון פרטי באתר פייסבוק (להבדיל מדף), בו רשום כי עוקבים אחריו כ- 6776 חשבונות (להבדיל מאנשים), אולם למיטב ידיעתה של הנתבעת אתר פייסבוק מביא את הדברים שהיא מפרסמת בחשבון הפייסבוק שלה בפני מאות חשבונות בלבד.
61. סעיף 4. של כתב התביעה מוכחש. התובעת תידרש לתת פרטים נוספים ומלאים מיהם אותם "גורמים" הנזכרים בסעיף.
62. סעיף 5. של כתב התביעה מוכחש. אין ולא יכולה להיות תחרות בין התובעת ובין רדיו חיפה. טענתה של התובעת כוזבת שכן היא יודעת שעל פי חוק הרשות ועל פי תנאי הזיכיון אסור לה לבצע פעולות שיש בהן משום תחרות עם רדיו חיפה, או פעולות שמיועדות להתחרות על נתח השוק של רדיו חיפה באזור הזיכיון שלו ובקרבת מאזינים בחיפה.
63. סעיף 6. של כתב התביעה מוכחש. יום השידורים של התובעת בחיפה בתאריך 14.5.2020 היה בעל מאפיינים של חנופה והתחנפות לראש עיריית חיפה, ובעל מאפיינים ברורים של יחסי "תן וקח" פסולים ואסורים העולים כדי קנוניה וקשר לעבירת שוחד.

64. סעיף 7. של כתב התביעה מוכחש חלקית, בשים לב לאמור לעיל ובכפוף להסתייגות שהתובעת ציטטה רק חלק מהפרסום, במטרה להוציא דברים מהקשרם וכדי לתת לפרסום של הנתבעת נופך שונה מהקשר ומשמעות דבריה.

65. סעיף 8. של כתב התביעה מוכחש.

65.1. הנתבעת לא הציגה את התובעת כ"כלי ריק מן הבחינה העיתונאית" ואו "בובה", לא טענה בכל דרך שלתובעת לא הייתה "כל סטנדרטים והצדקה עיתונאיים למשדר" ולא טענה שהתובעת "מכרה כיביכול את כל עקרונותיה העיתונאיים בתמורה לבצע כסף". כל ניסיון ליחס פרשנויות תמוהות לפרסום של הנתבעת, אשר בלאו הכי כווננו כלפי עיריית חיפה ולא כלפי התובעת, נדחות.

לצד האמור, אין כל ספק שהתובעת מונעת ממניעים כלכליים, כמו כל חברה אחרת שאינה מלכ"ר. אין כל ספק גם שמשדרים ואו פרסומים חנפניים מהסוג שעשתה התובעת הם עבודה עיתונאית, ותעשייה שלמה מתפרנסת מפרסומים מסוג זה בכל תקופת בחירות.

65.2. הנתבעת טוען כי "ליקוקים" היא בשפה העכשווית מילה נרדפת ל"חנופה". בנוסף, מדובר בביקורת לגיטימית השומרת על קשר נאמן לאמת של מהות יחסי החנופה ודברי ההתחנפות המוגזמים שבהם נעשה שימוש בשידורי התובעת, ובחירה מודעת של זהות המרואיינים שהיו בעיקר עובדי עיריית חיפה ובקיום ראיונות הנשמעים מתוכננים ומתוזמנים מראש.

65.3. דוגמא לכך ניתן למצוא באתר המילון האינטרנטי של ¹enacademic.com, שם הפירוש למילה "ליקוק" הוא "לקיקה, לקלוק, לחיכה, ליחוך, העברת הלשון, טעימה, גמיאה בלשון; חנפנות, החנפה, חנופה" והפירוש למילה "חנופה" הוא "חנפנות, החנפה, חלקלקות, השמעת דברי התחנפות, "ליקוק", החמאה, התרפסות, זחלנות, להיטות לשרת, צביעות, מלאכותיות".

65.4. השפה העיתונאית המודרנית מכילה ללא כל בעייה של טעם טוב את סגנון הביקורת על התנהגות העולה כדי חנופה וליקוק. לדוגמא, בכתבה "זמן לסרסורים, או: מדוע ג'ורג' בוש לא סובל את השמאל הישראלי" שפורסמה בעיתון גלובס בתאריך 4.6.2000 נכתב בלשון דומה:

"המועמדים לנשיאות עושים עכשיו מה שהם נוהגים לעשות אחת לארבע שנים: להתחרות בחנופה לקבוצות אינטרסים. באנגלית קוראים לזה pandering, מלה לא נעימה, שהתרגום הישיר שלה הוא "סרסרות", אבל אפשר גם לתרגם אותה "ליקוק". ההבדל בין חנופה רגילה לסרסרות הוא בזה, שבבוא עונת הבחירות, משילים המועמדים כל עכבות, בין אם אלה עכבות מוסריות ובין אם אלה עכבות אסתטיות. כאשר מחזרים אחרי קולות, בייחוד במדינות בעלות חשיבות קריטית לתוצאות הבחירות, אין שאלות של טעם טוב או של יושר. הכול עומד למכירה, וכל המחירים כשרים".

66. סעיף 9. של כתב התביעה מוכחש.

¹ <https://hebrew.enacademic.com/45994/%D7%9C%D7%99%D7%A7%D7%95%D7%A7>

- 66.1 . אין בשימוש בשם "רדיו מקומי ממטולה" או "רדיו טבריה" משום הגחכה של התובעת, שכן שני ישובים אלה מנויים ברשימת הישובים הכלולים באזור הזיכיון שלה, ואין כל חולק שהזיכיון שניתן לתובעת הוא לרדיו מקומי-אזורי, להבדיל מרדיו ארצי.
- 66.2 . המילים "רדיו שהחיפאים לא מחוברים אליו" נובעות מהעובדה שהזיכיון שניתן לתובעת אינו כולל את שטח חיפה וסביבתה. כך לדוגמא, גם תחנת רדיו תל אביב, שאין חולק שהיא אחת מתחנות הרדיו המוכרות והמושמעות ביותר, ושכל אדם עם חיבור לאינטרנט מסוגל להאזין לה, היא "רדיו שהחיפאים לא מחוברים אליו". אין בביטוי זה כל סילוף של האמת ו/או כדי לפגוע בשמה הטוב של התובעת.
- 66.3 . מוכחש כי הפרסום נעשה כדי לרצות ו/או לשאת חן בעיני גורם כלשהו ו/או כי התובעת "נשלחה" על ידי מי מטעם רדיו חיפה.
- 67 . סעיף 10. של כתב התביעה מוכחש.
- 67.1 . תחושת הקבס שתיארה הנתבעת בפרסום היא דעה ריאליסטית ללא מחסומי "עדינות נפש", והיא תחושה אמיתית שאחזה בנתבעת שעה ששמעה את דברי החנופה המוגזמים של דברי השדרנית של התובעת, ואין בתאור חוויותיה האישיות של הנתבעת משום "לשון הרע" כלפי התובעת.
- 67.2 . הדברים המיוחסים לנתבעת נוגעים לעניין ציבורי משמעותי אשר חשוב בפן התקשורתי לכל תושבי חיפה ולכל חברה ועוקבי חשבונה של הנתבעת, שהיא תושבת חיפה. הדברים חשובים גם לציבור בכללותו עקב ההפרה לכאורה של חוק הרשות ושל הזיכיון, במה שנראה כמו יחסי "תן וקח" בין כלי תקשורת ובין ראש עירייה.
- 67.3 . הדברים נכתבו בתום לב.
- 67.4 . הפרסום בפן העובדתי התבסס על מידע מהימן.
- 67.5 . הדברים אינם מסלפים את האמת ואינם מניפולטיביים, ולכן הם חוסים תחת הגנות "אמת דיברתי" ו"אמת לשעתה" על פי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, והגנת "תום לב" ו"חובה מוסרית חברתית של התקשורת" בגדר סעיף 15(2) של אותו חוק. בעא 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין –אורבך², כותב כבי השופט י. עמית:
- "גם אם סבור בית המשפט כי ניתן היה לערוך את הדברים אחרת, יש להישמר מפני התערבות משפטית ביצירה העיתונאית ובאוטונומיה של העורך, למעט באותם מקרים בהם מתרשם בית המשפט מעריכה מגמתית-מניפולטיבית-מסולפת עד כדי עיוות הדברים. לכן, ולמרות שאין דעתי נוחה מאותן טעויות עריכה המפורטות לעיל, אין מדובר בעריכה זדונית ומניפולטיבית, והדברים נופלים בגדר "מרווח הנשימה" שיש להותיר לעורך, ללא התערבות בית המשפט."**
- 68 . סעיף 11. של כתב התביעה מוכחש.

² להלן "פרשת אילנה דיין"

- 68.1 . מדובר בטענה בעלמא, שעה התובעת לא הצביעה על כל הבדל מהותי בין הציטוט שפרסום לציטוט המדויק (שכן אין כל הבדל כאמור).
- 68.2 . בטור דעה אין חובה להביא ציטוטים מדוייקים כמו בפרוטוקול של בית משפט או של הכנסת. אין כל פגם באופן בו התייחסה הנתבעת בטור הדעה שלה לדבריה של השדרנית של התובעת, שאינה מכחישה שהיא עשתה שימוש מופרז בדברי חנופה לראש עיריית חיפה כאילו רק בזכותה שיעורי התחלואה מקורונה הם מהנמוכים בישראל.
- 68.3 . לא נתפס שהתובעת כותבת את הדברים בכתב התביעה ולא מתפקעת מצחוק, שכן כל בר בי רב יודע שראש עיריית חיפה לא תרמה דבר לשיעורי התחלואה בחיפה, ויתרה מכך היא לא ביצעה שום פעולה משמעותית שמזכה אותה בדברי החלל והחנופה המוגזמים שהם לבדם מגחיכים את התובעת, שדרניה ואת ראש עיריית חיפה.
- 69 . סעיף 12. של כתב התביעה מוכחש.
- 69.1 . הנתבעת לא "הכפישה" את התובעת.
- 69.2 . הנתבעת לא צריכה הייתה לקבל את עמדת התובעת ו/או עיריית חיפה כדי לפרסם את דעתה על הקשר ביניהן בכלל, ובפרט שעה שלא מדובר בפרסום עיתונאי ו/או חדשותי, אלא בפרסום פרטי של אדם פרטי בחשבון פייסבוק פרטי.
- 70 . סעיף 13. של כתב התביעה מוכחש, בכפוף לאמור לעיל. הפרסום והארוע המסוקר התרחשו באותה עת.
- 71 . סעיף 14. של כתב התביעה מוכחש.
- 71.1 . בחשבון הפייסבוק של הנתבעת, בו בוצע הפרסום, כתוב במפורש שהיא עבדה בעבר ברדיו חיפה.
- 71.2 . בזמן הפרסום לא התקיים כל קשר מקצועי בין הנתבעת ובין רדיו חיפה. לצד האמור קשר שכזה כלל אינו רלוונטי לתובענה.
- 72 . סעיף 15. של כתב התביעה מוכחש.
- 72.1 . הנתבעת לא הועסקה בזמנים הרלוונטיים על ידי רדיו חיפה. לצד האמור התובענה לא מייחסת לנתבעת שידורי רדיו, שכן הפרסום פורסם בחשבון פייסבוק פרטי.
- 72.2 . מוכחש כי "החיפאים מחוברים לשידורי התובעת", כמפורט לעיל, ומוכחש מתוסר ידיעה ש"לשידורי התובעת מאזינים עשרות אלפים מתושבי חיפה והקריות".
- 73 . סעיף 16. של כתב התביעה מוכחש. הנתבעת תטען כי הגב' בן עיון לא הצביעה על כל "שקר" בפרסום המיוחס לנתבעת. מדובר במסכת איומים נטולת שחר של מנכ"לית של חברת תקשורת, על כל המשתמע מכך.

74. סעיף 17. של כתב התביעה מוכחש. הנתבעת לא היתממה, אלא הבהירה לגבי בן עיון שלא היה בפרסום שלה שום שקר ו/או לשון הרע נגד התובעת.
75. סעיף 18. של כתב התביעה מוכחש. הנתבעת תטען כי האמור בסעיף 18 לא משקף נאמנה את השיחה בין הנתבעת וגבי בן עיון. לצד האמור תטען הנתבעת כי אין בפרסום שלה כל לשון הרע נגד התובעת, אלא התובעת היא זו שחייבת התנצלות וחרטה על הפרת חוק הרשות, הפרת תנאי הזיכיון, חנופה כוזבת ופסולה לראש עיריית חיפה בניגוד לכלל אתיקה עיתונאית, וניסיון בוטה לפגוע בחופש הביטוי של הנתבעת.
76. סעיף 19. של כתב התביעה מוכחש.
- 76.1. הנתבעת תטען כי המלים "בין יתר ההתכתבות" נועדו להסתיר את העובדה שהתובעת מוציאה דברים מהקשרם ומצטטת רק את מה שנוח לה.
- 76.2. השימוש הציני בעמותת "תבורז" ובשמו של חלל צה"ל סמ"ר רז מינץ ז"ל, במסגרת של מכתב צופה פני תביעה ובמטרה להציג את התובעת באור חיובי כביכול בפני בית המשפט, היא לא פחות ממבישה ומבזה, ויש להצטער על כך שב"כ התובעת חזר ועשה מעשה בזוי זה במסגרת כתב התביעה.
77. סעיף 20. של כתב התביעה מוכחש. הנתבעת תטען כי היא נוהגת לערוך את כתבותיה מספר פעמים, והפייסבוק מעמיד לרשות הכותבים כלי עריכה מתאים. לצד האמור, אין ולא היתה בכתב שום אמירה שניתן לפרשה כלשון הרע.
78. סעיף 21. של כתב התביעה מוכחש. הנתבעת לא פירסמה לשון הרע נגד התובעת.
79. סעיף 22. של כתב התביעה מוכחש. הנתבעת לא פירסמה לשון הרע נגד התובעת. לצד זאת, לא ברור על מה סומכת התובעת את טענתה שעדכון פרסום בפרופיל פייסבוק פרטי גורם ל"פרסום מחודש", והדבר מוכחש מפורשות.
80. סעיף 23. של כתב התביעה לא מוכחש, בכפוף להסתייגות מהמילים "ללא פירוט" ומכך שהציטוט המובא על ידי התובעת הוא חלקי.
81. סעיף 24. של כתב התביעה מוכחש. הנתבעת תטען כי שגתה התובעת בכך שהגישה את התביעה בחוסר עילה. התביעה הוגשה רק ממניע אחד – להפחיד את הנתבעת ולמנוע ממנה את חופש הביטוי. לצד זאת, לא יכול להיות חולק כי התביעה עצמה מעמידה את התובעת באור בעייתי ביותר, בין היתר של הפרת הזיכיון שניתן לה והפרת חוק השידור.
82. סעיף 25. של כתב התביעה מוכחש.
83. סעיף 26. של כתב התביעה מוכחש.
84. סעיף 27. של כתב התביעה מוכחש.
85. סעיף 28. של כתב התביעה מוכחש, בכפיפות לכלל האמור לעיל. לצד זאת, יובהר כדלקמן:
- 85.1. הפרסום שיקף בצורה הוגנת, מהימנה והוגנת, את הארועים כהוויתם ואת דעת הנתבעת עליהם, לרבות את תחושת הקבס שאחזה בנתבעת שעה ששמעה את דברי החנופה המוגזמים והכוזבים של שדרנית התובעת.

- 85.2 . הנתבעת לא כתבה כי התובעת פעלה מתוך בצע כסף, אולם אין ספק שהמניע לפעולותיה של התובעת הוא מניע כלכלי.
- 85.3 . הנתבעת לא טענה ש"מטעמי בצע כסף, פעלה התובעת בלא סטנדרטים עותונאיים". הנתבעת כתבה את האמת, והיא שהתובעת התחנפה לעיריית חיפה ולראש העירייה לאורך כל השידור.
- 85.4 . העובדה שעיריית חיפה הכתיבה את זהות המרואיינים במשדר והכתיבה את השאלות שהמרואיינים יענו עליהן היא אמת, ומבוססת בין היתר על הנחיות מפורשות שנתן סמנכ"ל משאבי אנוש ואגרון בעיריית חיפה לכל עובדי העירייה.
- 85.5 . העובדה שהתובעת היא רדיו מקומי היא אמת, והעבודה שהיא משדרת במטולה היא אמת, ובלאו הכי אין מדובר בלשון הרע.
- 86 . סעיף 29. של כתב התביעה מוכחש. הנתבעת לא שולטת בכמות האנשים שנחשפים לפרסום, אולם למיטב ידיעתה פרסומיה בחשבון הפייסבוק שלה מגיעים ככלל למאות אנשים בלבד.
- 87 . סעיף 30. של כתב התביעה לא מוכחש, בכפוף להסתייגות שהפרסום מושא התביעה לא מהווה לשון הרע.
- 88 . סעיף 31. של כתב התביעה מוכחש. הנתבעת תטען כי התובעת לא הוכיחה ולא יכולה להוכיח שהפרסום הוא לשון הרע, כי הוא אינו כזה.
- 89 . סעיף 32. של כתב התביעה מוכחש. אין בפרסום "דברי שקר בוטים".
- 90 . סעיף 33. של כתב התביעה מוכחש. הפרסום חוסה תחת ההגנות בחוק איסור לשון הרע, כפי שצוטטו לעיל.
- 91 . סעיף 34. של כתב התביעה מוכחש. הפרסום חוסה תחת ההגנות בחוק איסור לשון הרע, כפי שצוטטו לעיל.
- 92 . סעיף 35. של כתב התביעה מוכחש. הפרסום חוסה תחת ההגנות בחוק איסור לשון הרע, כפי שצוטטו לעיל.
- 93 . סעיף 36. (על סעיפי המשנה שלו) של כתב התביעה מוכחש.
- 93.1 . מוכחש כי הנטל בהליך רובץ על הנתבעת.
- 93.2 . הפרסום היה בתום לב, וחוסה תחת ההגנות הנ"ל.
- 93.3 . כאמור, השימוש בשמו של חלל צה"ל במסגרת של מכתב צופה פני תביעה ובמטרה להציג את התובעת באור חיובי כביכול בפני בית המשפט, **היא לא פחות ממבישה ומבזה.**
- 93.4 . זאת ועוד, השימוש שעשתה התובעת בזכרו הקדוש של חלל צה"ל היה ציני ופוגע, ונסיונה של התובעת לקשר בדרך כלשהי את זכרו הקדוש עם הפרסום של הנתבעת, מהווה לעניות דעתם של רבים, והנתבעת בכלל זה, טעם לפגם ופגיעה חמורה בזכרו של חלל צה"ל.

- 94 . סעיף 37. של כתב התביעה מוכחש. בית המשפט מתבקש לדחות את התביעה על הסף ולחילופין לדחותה מכל אחד מנימוקי כתב ההגנה.
- 95 . סעיף 38. של כתב התביעה מוכחש. יצויין כי התובעת הוא תאגיד המפר בצורה בוטה ומקוממת את חוק הרשות ואת תנאי הזיכיון שניתן לה, ועל כן התובעת היא זו שמבזה בעצמה את שמה "הטוב".
- 96 . סעיף 39. של כתב התביעה מוכחש מחמת, בין היתר חוסר הלוגיקה שבו. טענות התובעת מלמדות שהתובעת מכירה בחוסר הטעם של שידוריה ובחוסר המקצועיות שלה, שבהחלט מצדיק את נטישת המאזינים.
- 97 . סעיף 40. של כתב התביעה מוכחש. התובעת היא בבחינת "טובל ושרץ בידו" ואין לה אלא להלין על עצמה.
- 98 . סעיף 41. של כתב התביעה מוכחש. הנתבעת כתבה את המילה "פיפי" כדי להדגיש עד כמה, לדעתה, המשפט שאמרה הגב' רינה בן עיון היה מגוחך. אין כל פסול בכך שכתב יתאר את תחושותיו, יהיו "קשות" ככל שיהיו.
- 99 . סעיף 42. של כתב התביעה מוכחש בכפוף לכלל האמור לעיל.
- 100 . סעיף 43. של כתב התביעה מוכחש.
- 101 . סעיף 44. של כתב התביעה מוכחש.
- 102 . סעיף 45. של כתב התביעה מוכחש. לא ברור מדוע התובעת מרבה בטענות משפטיות, כאשר התקסד"א דורשת שבעל דין יתמקד בטענות עובדתיות.
- 103 . סעיף 46. של כתב התביעה מוכחש. לא ברור מדוע התובעת מרבה בטענות משפטיות, כאשר התקסד"א דורשת שבעל דין יתמקד בטענות עובדתיות. היה עדיף אילו היתה התובעת נותנת דעתה לכתב האיטום נגד ראש הממשלה בנוגע לפרשה 4000, במקום לצטט פסקי דין לא רלוונטיים.
- 104 . סעיף 47. של כתב התביעה מוכחש. ראה האמור בתשובת הנתבעת לסעיף 46 .
- 105 . סעיף 48. של כתב התביעה מוכחש. ראה האמור בתשובת הנתבעת לסעיף 46 .
- 106 . סעיף 49. של כתב התביעה מוכחש. ראה האמור בתשובת הנתבעת לסעיף 46 .
- 107 . סעיף 50. של כתב התביעה מוכחש. בית המשפט הנכבד מתבקש לדחות את התביעה, שהגישה התובעת שכל מעשיה מלמדים שהיא "טובל ושרץ בידו".
- 108 . סעיף 51. של כתב התביעה מוכחש. הנתבעת לא פרסמה לשון הרע נגד התובעת.
- 109 . סעיף 52. של כתב התביעה מוכחש.

סוף דבר

110. בית המשפט מתבקש לדחות את התביעה ולחייב את התובעת בהוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד.

אורי שילה, עו"ד
מ.ר. 11835
ב"כ הנתבעת

רשימת נספחים :

- נספח 1 – חלקים רלוונטיים מהזיכיון כפי שהוא מפורסם באינטרנט. 3
- נספח 2 – פניית ב"כ הנתבעת אל ב"כ התובעת לפי סעיף 77 של תנאי הזיכיון. 3
- נספח 3 – מכתב תלונה שנשלח למנהל הרשות השניה ולמועצת הרשות השניה, מיום 27.7.2020 . . . 4

נספח 1

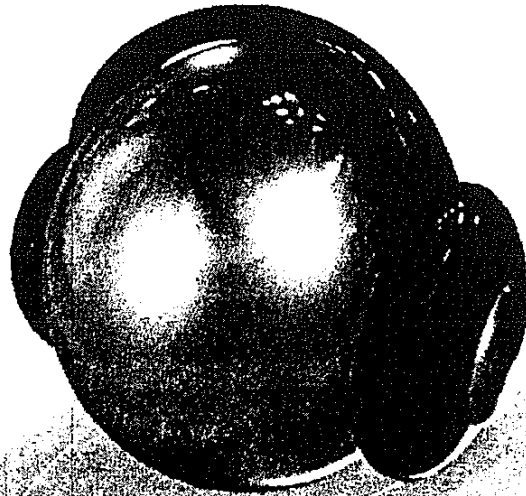
.....

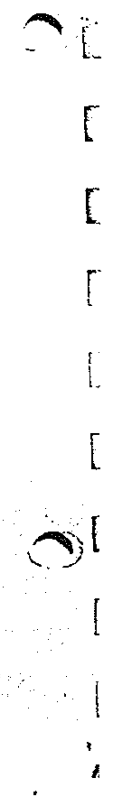
זיכיון לשידורי רדיו

על פי חוק הרשות השנייה לטלויזיה ולרדיו, תש"ן-1990

לאזור מספר 1 - הגליל והגולן

תש"ע-2009

- 60.3 הגיע לידיעת המנהל מידע בדבר אירוע אשר לפי שיקול דעתו עשוי הוא להראות כאירוע מיוחד, רשאי המנהל לדרוש מבעל הזיכיון ליתן לו דיווח על כך, כאמור בסעיף 60.2 לעיל.
- 60.4 בעל זיכיון יגיש דו"ח אירועים שנתי כדלהלן והמנהל רשאי לקבוע פורמט להגשת הדו"ח:
- 60.4.1 אירועים אשר הייתה להם השפעה על לוח התכניות (כגון: שינויים בלוח כתוצאה מהם, סיקור מיוחד).
- 60.4.2 פעילות של בעל הזיכיון שלא באה לידי ביטוי בלוח השידורים (כגון: מעורבות קהילתית ומבצעים).

61. דו"ח תלונות

- 61.1 בעל הזיכיון יגיש למנהל דו"ח חצי-שנתי המפרט את התלונות אשר הוגשו בכתב מאת המאזינים לשידוריו, גופים ציבוריים או כל גוף אחר או שהופנו אליו על ידי המנהל, במהלך תקופת הדו"ח בנוגע למתן שירותי הזיכיון, תוך פירוט נושאי התלונות, דרכי בירורן והטיפול בהם, מועדי הטיפול ותוצאותיו; נמצאו התלונות מוצדקות – יפורטו האמצעים שנקט בעל הזיכיון לתיקון הליקוי.
- 61.2 הדו"ח החצי-שנתי האמור בסעיף 61.1 יתייחס בנפרד לתלונות שטופלו על ידי נציב התלונות כאמור בסעיף 114 לחוק.

62. סיכום פעולות, קידום ושיפור

בעל הזיכיון יגיש למנהל דו"ח שנתי המסכם את שנת הפעילות אליה מתייחס הדו"ח והמפרט את הפעולות שנקט בעל הזיכיון במהלך שנת הדו"ח לשיפור שירותי הזיכיון ולקידום, ואשר הדיווח עליהן לא נכלל בדו"חות שנתיים אחרים שהגיש לאותה שנה, כגון: הכשרה, הדרכה והשתלמות לעובדי התחנה; פעילויות עם קהלים שונים; פעילויות למען הקהילה; שיפורים טכניים.

63. אי דיווח

לא עמד בעל הזיכיון בחובותיו לפי חלק זה, רשאי המנהל, בגוסף לכל סמכות אחרת הנתונה לו או למועצה, לעשות את כל הדרוש, על חשבון בעל הזיכיון, כדי להשיג את המידע החסר.

חלק ב' - פיקוח על פעולותיו של בעל הזיכיון

64. סמכות פיקוח ומתן הנחיות

- 64.1 המועצה והמנהל רשאים לפקח על אופן ביצוע הזיכיון בכל הנוגע לקיום הוראות החוק, כללי המועצה והזיכיון בידי בעל הזיכיון, ולשם כך ליתן לבעל הזיכיון הוראות והנחיות מוזמן לזמן, בכל הנוגע לפירוש ולאופן ביצוע הוראות החוק, כללי המועצה והזיכיון.
- המועצה רשאית לפרסם מפעם לפעם הנחיות כלליות בדבר הפירוש שיש ליתן להוראה מהוראות כללי המועצה או הזיכיון. משניתנה הנחיה כאמור, תהפוך ההנחיה לתנאי בזיכיון.

64.2 הזיכיון יציית לכל הוראה או הנחיה שתינתן לו על ידי המועצה או המנהל כאמור

הרשות הציבורית
החזקות בע"מ
ח.פ. 2107186

The Second Authority
For Television and Radio
Jerusalem P.O.R 3445

פרק י"ב: הוראות משלימות

74. ייחוד הפעילות

- 74.1 בעל הזיכיון יהיה תאגיד שמטרתו היא השתתפות במכרז להענקת זיכיון לשידורי רדיו אזורי ועיסוק על פי הזיכיון, או עיסוק בפעילות אחרת שאישרה המועצה.
- 74.2 בעל הזיכיון ידווח לרשות על כל פעילות נוספת שהוא מבקש לקיים מעבר לשידורי רדיו אזורי. המועצה תהא רשאית לאסור פעילות נוספת כאמור אם אין היא עולה בקנה אחד לדעת המועצה עם מתן שירותי הזיכיון, להגבילה או להתנותה בתנאים. תנאים כאלה יכול שיכללו דרישות לניהול הפעילות האחרת בתאגיד נפרד וכן הוראות נוספות ליצירת הפרדה ברורה בין פעילות זו לבין מתן שירותי הזיכיון.
- 74.3 צפויה הפעילות הנוספת להביא לגידול משמעותי בהכנסות בעל הזיכיון, תהיה המועצה רשאית להתנות את אישורה בשינוי בהתאמה של חובות בעל הזיכיון. אין באמור כדי לגרוע מסמכויות אחרות של המועצה לפי זיכיון זה וכל דין ומסמכותה להתנות תנאים נוספים לאישור.

75. אופן משלוח הודעה

- 75.1 הודעה בנוגע לזיכיון זה או לביצועו תינתן בכתב ותימסר ביד, באמצעות פקסימיליה או במשלוח בדואר רשום עם אישור מסירה; הודעה שנשלחה בדואר רשום כאמור תזקה שהגיעה למענה עד תום 96 שעות מעת מסירתה למשלוח. הודעה שנשלחה בפקסימיליה חזקה שהגיעה לבעל הזיכיון עם שליחתה.
- 75.2 כל הודעה מאת בעל הזיכיון לרשות תימסר באמצעות המנהל לפי המען שפורסם בעת המכרז, או כל מען אחר עליו תודיע הרשות מזמן לזמן.
- 75.3 מענו של בעל הזיכיון לצורך קבלת הודעות הינו כפי שנמסר במכרז. בעל הזיכיון יודיע למנהל על כל שינוי שחל במען האמור.
- 75.4 על אף האמור, הודעות שאינן סובלות דיחוי תימסרנה בעל פה, בטלפון או באמצעי דומה ואישור כתוב על מסירתן יומצא לאחר מכן.
- 75.5 בעל הזיכיון יחזיק בכל עת תורן מוסמך במענו כאמור בסעיף 75.3, אשר ישמש כאיש קשר בין בעל הזיכיון והרשות ויהיה זמין להשיב לשאלות ולקבלת הערות.

76. מתן זכות טיעון

כל מקום בזיכיון זה בו מוענקת זכות הטיעון לבעל הזיכיון, יהיה מימוש זכות הטיעון באופן שיקבעו המנהל או המועצה, לפי העניין, בין באופן כללי ובין לעניין מסוים. קביעת המנהל או המועצה כאמור תעשה בהתחשב בכל הנסיבות ומתוך מגמה לתת זכות טיעון אפקטיבית. קביעה כאמור עשויה להתייחס, בין השאר, לאופן הצגת הטענות, לאפשרות הצגתם בכתב או בעל-פה, לאפשרות הבאת ראיות, ללוחות הזמנים להצגתם, ולהרכב הגוף בפניו יוצגו.

החוקים בע"מ
ח.פ. 2107186

77. החזקת מסמכי הזיכיון והחזרתם

- 77.1 בעל הזיכיון יחזיק עותק ממסמכי הזיכיון במשרדו, ויאפשר לציבור עיון בעותקיהם הנכונים והעדכניים, למעט בחלקים בהצעתו של בעל הזיכיון במכרז או במסמכים אחרים אשר המנהל יקבע כי יש בגילויים משום פגיעה בסודיות העסקית. שונו תנאי הזיכיון יצרף בעל הזיכיון את נוסח השינוי למסמכי הזיכיון האמורים.
- 77.2 בעל הזיכיון ישמור עותק מכל הוראה או הנחיה שניתנו לו בידי המועצה או המנהל כאמור בסעיף 64.1 לעיל.
- 77.3 מסמכי הזיכיון הם קניינה של הרשות והם מופקדים בידי בעל הזיכיון למשך תקופת תוקפו של הזיכיון; בוטל הזיכיון או פג תוקפו, יחזיר בעל הזיכיון את מסמכי הזיכיון למנהל אם נדרש לעשות כן.

78. שמירת אחריות

- 78.1 כל אישור, היתר או רישיון שניתן לבעל הזיכיון לצורך זיכיון זה או במסגרתו, בין שניתן לפני מתן הזיכיון ובין שניתן לאחר מכן, לא יטיל על המדינה או הרשות כל אחריות כלפי בעל הזיכיון ולא יהווה טענת הגנה בידי בעל הזיכיון כלפי כל תביעת צד ג', או כלפי טענת שיפוי כאמור בסעיף 50.5 לעיל.
- 78.2 אין בסמכות אישור או פיקוח הנתונים לפי זיכיון זה למועצה או למנהל, לרבות שימוש בסמכות כאמור, כדי להטיל עליהם אחריות או חובה כלשהי המוטלת, לפי זיכיון זה או לפי הדין, על בעל הזיכיון או כדי להסיר או למעט מאחריות או מחובות בעל הזיכיון כאמור.

79. מרכז מידע

לרשות תהיה נתונה, בכל העת, הזכות להקים מרכז מידע שבו יהיו חומרים שונים הנוגעים לפעולות הרשות, לרבות שידורים ששודרו על ידי בעלי הזיכיונות והוקלטו על ידי הרשות וכל חומר אחר שהגיע לידי הרשות, אך למעט חומרים החושפים סודות מסחריים של בעלי הזיכיונות או תוכניות שטרם שודרו. הרשות תהיה רשאית לאפשר לציבור גישה לחומרים שבמרכז המידע (שלא לשימוש מסחרי). בעל הזיכיון ישתף פעולה עם הרשות בכל הנוגע למרכז המידע בהתאם להנחיות שיתן לו המנהל.

ידין הצפון
החזקות בע"מ
ח.פ. 5107186

הרשות השנייה
לרדיו ולטלוויזיה
The Second Authority
For Television and Radio
Jerusalem P.O.R 3445 ירושלים

נספח 2

תאריך: 27.7.2020
סימוכין: ל/2/274
מבלי לפגוע בזכויות
נשלח בדואר אלקטרוני/פקסי

פקסי 03-6092090

לכבוד
מר שי רובינשטיין, עו"ד
רח' ז'בוטינסקי 9
בני ברק 5126417

ח.ג.

הנדון: שולחך: רדיו צפון החזקות בע"מ
בקשת מידע מוקדם לפי סעיף 77 של תנאי הזיכיון

1. נתבקשתי על ידי שולחתי, טטיאנה (טלי) ליבמן, אשר נתבעה על ידי שולחך בת.א. (שלום חיפה) 10726-06-20 (יפוי כח מצ"ב), לפנות אל שולחך באמצעותך בדברים כלהלן:
2. בכתב התביעה המתוקן שנמסר לשולחתי, טוען שולחך כי הוא ביצע בתאריך 14.5.2020 פעולות שידור ברחוב הרצל בעיר חיפה, המצוייה מחוץ לגבולות אזור הזיכיון, וכי תכני השידור שזם שולחך ביום השידורים הנ"ל כמו גם תכנים נוספים מיועדים במישרין לתושבי חיפה, שאינם תושבי אזור הזיכיון, בניגוד לתנאי הזיכיון ובניגוד לסעיף 74 של חוק הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו, תש"ן-1990.
3. לטענת שולחתי, שהיא עיתונאית מקצועית, קיים ברשותה מידע בנוגע למתקן שידור של שולחך אשר ממוקם באתר שאינו מקיים את תנאי הזיכיון. בנוסף, לטענת שולחתי טענות שולחך בכתב התביעה לגבי השידורים חיפה ולחיפאים מהוות אישור של שולחך בדבר הפרת תנאי הזיכיון.
4. על פי סעיף 77 של תנאי הזיכיון עליו חתום שולחך (ראה עמוד רלוונטי המצ"ב) מחוייב שולחך לאפשר לציבור עיון בעותק הנכון והעדכני של מסמכי הזיכיון, לרבות כל הנחייה והוראה שניתנו לו בידי המועצה או המנהל כאמור בסעיף 64.1 של הזיכיון.

א. שילה ושות', עורכי-דין
E. SHILOH & Co., Attorneys At
Law
נסד 1955 Established

- 2 -

5. אשר על כן, לצורך עריכת בירור מוקדם של תנאי הזיכיון של שולחך, העדכניים ביותר, לרבות מפת גבולות אזור הזיכיון, נדרש שולחך לאפשר לשולחתי ולבאי כחה, לעיין במסמכים הנזכרים בסעיף 4 לעיל וכן במסמכים המצויים ברשות שולחך אשר התירו את ביצוע השידור ב-14.5.2020.
6. נא העבר לי מועדים אפשריים לביצוע העיון המבוקש בטווח של 10 ימים ממועד משלוח מכתבי.
7. למען הסר ספק, אין במכתבי זה משום מיצוי כל טענות שולחמתי ואין בו ויתור על כל זכות או להחיל מניעות על שולחמתי לטעון כל טענה על פי כל דין והסכם ואו לאחוז בכל אמצעי משפטי חוקי.

בכבוד רב ובב"ח,

אורי שילה, עו"ד
א. שילה ושות' עורכי-דין

העתקים:
גבי טלי (טטיאנה) ליבמן

5P:\Disk E\Word\ אלמון\ליבמן טליתביעת רדיו צפון\אל עיד שי רובינשטיין.docx

נספח 3

תאריך: 27.7.2020
סימוכין: ל/274/2
מבלי לפגוע בזכויות
נשלח בדואר רשום /פקס'

רשום
פקס: 02-6556287

לכבוד
מנהל הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו,
מועצת הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו
רחוב בית הדפוס 20, ת"ד 3445,
ירושלים

ח.נ.

הנדון: תלונה כנגד רדיו צפון החזקות בע"מ ("רדיו צפון")
על הפרת תנאי הזיכיון

1. נתבקשתי על ידי עמותת שומרי הסף התנועה להגנת ערכי שלטון החוק ע"ר ועל ידי גב' טטיאנה (טלי) ליבמן, אשר נתבעה על ידי רדיו צפון החזקות בע"מ בת.א. (שלום חיפה) 10726-06-20 (יפוי כח מצ"ב), לפנות בשמה אל כבי ולהגיש תלונה כנגד "רדיו צפון" בגין הפרת תנאי הזיכיון.
2. בכתב התביעה המצ"ב, טוען רדיו צפון כי הוא ביצע בתאריך 14.5.2020 פעולות שידור ברחוב הרצל בעיר חיפה, המצוייה מחוץ לגבולות אזור הזיכיון, וכי תכני השידור שזם רדיו צפון ביום השידורים הנייל כמו גם תכנים נוספים שהוא משדר באופן תדיר, מיועדים במישרין לתושבי חיפה שאינם תושבי אזור הזיכיון. העובדות הנייל מהוות תודאה בהפרה של תנאי הזיכיון ובניגוד לסעיפים 74 ו-75 של חוק הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו, תש"ן-1990 (להלן "החוק").
3. בכתב התביעה טוען רדיו צפון ש"רדיו חיפה" מתחרה בו, וזאת בעוד שלפי החוק כל רדיו אזורי פועל וחייב לפעול רק באזור שהוגדר לו, ללא תחרות בין גופי שידור אזוריים. מכאן עולה שרדיו צפון פועל מחוץ לגבולות אזור השידור שהוגדרו לו, תוך הפרת החוק.
4. בנוסף, לפי המידע שהגיע למשרדנו במסגרת הייצוג של שולחתי, רדיו צפון מפעיל מתקן שידור באתר שאינו מקיים את תנאי הזיכיון, על אף שאין באזור הזיכיון מגבלה על הצבת מתקן השידור במיקום שמוגדר בזיכיון. לטעמן של שולחתינו, הפרת תנאי הקמת מתקן השידור

קשורה במישרין לשאיפה של רדיו צפון לתדור לאזור השידור של הכרמל וחיפה, ולארועים הנזכרים בתביעה שהוגשה נגד העיתונאית טלי ליבמן.

למיטב ידיעתנו פרשת מתקן השידור המצוי בהפרה ידועה לרשות השניה, אשר טרם פעלה להטיל סנקציות כנגד רדיו צפון ולא דרשה את תיקון ההפרה.

5. אשר על כן, טענות רדיו צפון בכתב התביעה, מקימות כנגדו חזקה חלוטה ששידוריו לחיפאים מפירים את החוק ואת תנאי הזיכיון, וכן מקימות חשד שהסיקור האוהד שניתן לראש עיריית חיפה או שיתוף הפעולה עם עיריית חיפה, נעשה במטרה לקבל אחיזה של ממש בתחום העיר חיפה בניגוד לתנאי הזיכיון.

6. לנוכח האמור לעיל, מוגשת בזה תלונה רשמית כנגד רדיו צפון, ודרישה לקנוס את רדיו צפון ולביטול הזיכיון שניתן לו, וזאת על פי הסמכויות והאמצעים המוקנים למנהל ולמועצת הרשות השניה.

בכבוד רב ובב"ח,

אורי שילה, עו"ד
א. שילה ושות' עורכי-דין

העתקים:

עו"ד שי רובינשטיין, עו"ד

רח' זיבוטינסקי 9, בני ברק 5126417, פקס' 03-6092090

PP:\Disk E\Word\ - אלפוןליבמן טלזיתביעת רדיו צפון\אל מנהלה רשות השניה.docx